

Κυριακή Γ' Λουκά: "Η ανάσταση της νεολαίας" (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 8 Οκτωβρίου, 2021

(Λουκά 7, 11-16)

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου σχετικά με την ευαγγελική περικοπή της Κυριακής Γ' Λουκά (εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 19-10-1986)

Η σκηνή, αγαπητοί μου, της **αναστάσεως του υιού της χήρας της Ναΐν**, περιγράφεται λιτά μεν αλλά πολύ ζωηρά. Με ένα Του λόγο ο Κύριος, όπως ακούσαμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, ανέστησε εκείνο το παλληκάρι που ήταν μοναχοπαίδι εκείνης της φτωχιάς, χήρας γυναίκας. Και του είπε: **«Νεανίσκε, σοί λέγω, ἐγέρθητι»**. **«Νεανίσκε, νέε μου, σε εσένα το λέγω· σήκω επάνω»**. Και ο νεανίσκος ανεστήθη.

Φόβος και έκσταση κατέλαβε τον λαό, όπως μας περιγράφει ο ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς. Και πολύ δίκαια, έβγαλε το συμπέρασμα ο λαός **«ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ»**.

Αλλά, αγαπητοί μου, **και σήμερα στην εποχή μας η νεότητα παρουσιάζει μία χειρότερη νέκρωση. Και αυτή η νέκρωση είναι πνευματική**. Και όπως στη βιολογική νέκρωση ενός νέου ανθρώπου λέμε όλοι **«κρίμα, νέο παιδί, νέος άνθρωπος πέθανε»** και υπάρχει και πολύ πένθος, έτσι, πολύ περισσότερο πένθος υπάρχει όταν δεν είναι ένα πρόσωπο, αλλά είναι ολόκληρη η νεολαία. **Τότε ανήκει στη νέκρωση της νεολαίας πολὺς οδυρμὸς και πολλὰ δάκρυα**. Περπατάμε στον δρόμο και βλέπουμε αυτούς τους ζωντανούς νεκρούς που ανήκουν στη νεολαία μας. Και σας βεβαιώνω, κλαίει η ψυχή, κλαίει ασφαλώς όλων των ανθρώπων εκείνων που καταλαβαίνουν, μπορούν να νιώθουν, να προσδιορίζουν και να πενθούν. Και πενθούν. Και οδύρονται. **Όταν βλέπουν περιφερομένους νεκρούς από τη νέα γενεά, από τα παιδιά μας, από τη νεολαία μας**.

Αλλά εάν ο Κύριος όμως, αγαπητοί μου, πραγμάτωσε τρεις αναστάσεις, τόσες τουλάχιστον αναγράφονται στα ιερά Ευαγγέλια, πιθανότατα πολλούς άλλους είχε αναστήσει, **όμως πολύ περισσότερες πνευματικές νεκραναστάσεις ο Κύριος επιτελεί**. Και επιτελούσε και επιτελεί και θα επιτελεί.

Αλλά ας δούμε τα πράγματα από πιο κοντά, όπως μας τα περιγράφει το ιερό κείμενο. Λέγει ο ιερός Ευαγγελιστής, όταν εξήρχετο εκείνη η συνοδεία του νεκρού από την πύλη της πόλεως Ναΐν, εισήρχετο εις την πόλιν ο Κύριος με μία πολύ μεγάλη συνοδεία πολλών ανθρώπων, θαυμαστών Του, που Τον ακολουθούσαν. Είδε το πένθος ο Κύριος. Είπε στη μητέρα: «Μὴ κλαῖε», «μην κλαις». Και τότε «προσελθών», λέει ο ιερός Ευαγγελιστής, «ἤψατο τῆς σοροῦ». Τότε λέγει, αφού προσήλθε, ἤγγισε την σορό. Το φέρετρο δηλαδή και τον νεκρό που ήταν μέσα στο φέρετρο. Βλέπει κανείς εδώ ότι **υπάρχει ανάγκη ο Ιησούς Χριστός να προσεγγίσει την νεκρωμένη νεολαία.**

Αυτή η προσέγγιση όμως πώς μπορεί να νοηθεί; Λέμε ότι πρέπει να προσεγγίσει ο Ιησούς τη νεολαία. Πώς το καταλαβαίνουμε αυτό; Πώς το εννοούμε; **Αυτή η προσέγγιση γίνεται με τη Χάρη του Θεού**, όταν ο Θεός δίνει τη χάρη Του, όπως ακριβώς οι ακτίνες του ηλίου αναδεύουν και αντικείμενα και πρόσωπα, έτσι, οι ακτίνες της θείας Χάριτος να ἔλθουν να αναδεύσουν, να χαϊδέψουν, να εγγίσουν, να προσάψουν, να χαϊδέψουν, όπως σας το είπα, αλλά να ἔρθει και το δεύτερο στοιχείο. **Ο ζωντανός λόγος του Θεού, που προσφέρεται από την Εκκλησία.**

Η χάρις λοιπόν του Θεού και ο ζωντανός λόγος της Εκκλησίας του Θεού. Αυτός ο ζωντανός λόγος, που ἔρχεται απέξω και προσφέρεται, πρέπει να βρει σημεία επαφής. Προσέξτε, ο Κύριος λέει, «ἤγγισεν» εκείνον τον νεκρό. Πρέπει λοιπόν να βρει ο λόγος του Θεού αυτά τα σημεία της επαφής στη νεκρή νεολαία. Αλλά εδώ χρειάζεται όμως πάρα πολλή προσοχή· **διότι όταν λέμε «σημεία επαφής» δεν σημαίνει ότι η Εκκλησία θα προβεί σε αβαρίες για να κερδίσει τους νέους.** Υπάρχει μία παρανόηση εδώ. «Να βάλουμε ὄργανα μουσικά, επειδή η νεολαία μας αγαπάει τη μουσική, να τα βάλουμε μέσα στη λατρεία για να προσελκύσουμε», λέμε. Επειδή μάλιστα αρέσει ο ρυθμός της τζαζ, να βάλουμε μουσική που να είναι στο ρυθμό της τζαζ, για να προσελκύσουμε τη νεολαία. «Τι κάνετε εκεί;», ερωτούμε. «Μα, σημεία επαφής βρίσκουμε ανάμεσα στην Εκκλησία, στον λόγο του Θεού και τον λαό του Θεού, κυρίως τους νέους». Λάθος βέβαια. Λάθος αγαπητοί. **Δεν μπορεί να γίνει καμία αβαρία.**

Έχει αποδειχθεί περίτρανα ότι όταν προσφέρεται ο λόγος του Θεού ατόφιος, καθαρός, ανόθευτος και με πολλή αγάπη, με πολλή αγάπη, αγάπη που φθάνει και ξεπερνά τα ὅρια της αυτοθυσίας, τότε δημιουργούνται σημεία επαφής. Δεν χρειάζεται τίποτα να τροποποιήσουμε. Αρκεί να είναι αυτός ο λόγος του Θεού ζωντανός, καθαρός, επαναλαμβάνω, και με αγάπη· γιατί η ψυχή ζητάει το αληθινό, εκείνο που προσφέρεται με αλήθεια και αυτό που προσφέρεται με αγάπη. Συνεπώς, όταν λέμε «προσέγγισης», «εύρεσις σημείων επαφής», δεν σημαίνει καθόλου ότι πρέπει να προβούμε σε υποχωρήσεις και αβαρίες τέτοιες που τελικά φθάνουμε κατά διαλεκτικό τρόπο, φθάνουμε, αγαπητοί μου, εκείνο που προσφέρουμε να μη σώζει. Και **μια**

προσφορά λόγου Θεού που δεν σώζει, μία Εκκλησία που δεν σώζει, είναι περιττό να προσφερθεί.

«*Νεανίσκε*», λέει ο Κύριος. Νεανίσκε. Ωραία προσφώνησης του Κυρίου. Νεανίσκε. Νέε μου· που φανερώνει... όχι το όνομα, αλλά φανερώνει την ηλικία. Πράγματι **εφηβική ηλικία και η νεανική ηλικία είναι η πιο όμορφη ηλικία. Αλλά και η πιο σκληρή και η πιο δύσκολη. Συμπαθής, αλλά δύσκολη ηλικία**. Έτσι που πολλές φορές, αν κανείς μεγαλώσει και κοιτάξει πίσω τη ζωή του, μπορεί να βλέπει στα νεανικά του χρόνια και να τα νοσταλγεί. Αλλά όταν βλέπει πόσο δύσκολα πέρασε, να εύχεται να μην ξαναγύριζε στα νεανικά του χρόνια. Προβλήματα, πολλά προβλήματα. Προβλήματα υπαρξιακά. Ένας νέος άνθρωπος στέκεται μπροστά στη ζωή και αναρωτιέται ποιος είναι αυτός ο ίδιος, ποιοι είναι οι άλλοι, ποιος είναι ο Θεός, τι υπάρχει. Έχει ψυχή; Δεν έχει ψυχή; Ποιο είναι το μέλλον του ανθρώπου; Ποιος ο σκοπός της υπάρξεως; Αυτά τα λεγόμενα «*υπαρξιακά προβλήματα*», για έναν νέο που σκέπτεται, είναι βασανιστικά. Και ο πιο επιπόλαιος ακόμη νέος, έχει στιγμές που φθάνει σε ένα αδιέξοδο. Και μπορεί να αναρωτιέται και να λέγει: «Αξίζει να ζει κανείς ή να μη ζει;». Προβλήματα επαγγελματικά. Το βλέπομε καθαρά αυτό στα παιδιά μας. Τι θα ακολουθήσουν και πώς θα επιτύχουν εκείνο το οποίο θέλουν να ακολουθήσουν. Προβλήματα ηθικά. Πω πω, προβλήματα ηθικά! Προβλήματα πνευματικού προσανατολισμού. «*Τι θα ακολουθήσω; Πώς θα προσανατολισθώ στη ζωή μου;*». Προβλήματα σχέσεων. Αυτό το τελευταίο μάλιστα το τονίζομε, γιατί το βλέπομε ανάγλυφο στην εποχή μας. Βλέπομε αγαπητοί μου τους νέους να μην έχουν αγαθές σχέσεις με τους γονείς τους, με το σπίτι τους γενικά, με την Εκκλησία, με την κοινωνία. Ο αναρχισμός, εκείνο το ανέμελο, εκείνο το «*δεν με νοιάζει*», εκείνο το «*δεν βαριέσαι*», εκείνο το «*εγώ είμαι και κανείς άλλος στον κόσμο*» δημιουργεί φοβερά προβλήματα σχέσεων. Τόσο που μόνα αυτά να υπήρχαν, θα λέγαμε όλα τα άλλα είναι περιττά. Αλλά αν το θέλετε, επειδή όλα τα άλλα υπάρχουν, γι' αυτό υπάρχει πρόβλημα οξύτατο σχέσεων.

Ποιος όμως θα λύσει αυτά τα προβλήματα; Ποιος άλλος από τον Ιησού Χριστό; **Πρέπει να αντιληφθεί η νεολαία μας ότι ματαιοπονεί στις αναζητήσεις της, στην κουλτούρα, στις υλιστικές και πολιτικές θεωρίες, στις ηδονές και τα ναρκωτικά.** Ματαιοπονεί. Δεν θα βρει τίποτε εκεί. Όλα αυτά οδηγούν σε ένα αδιέξοδο, σε ένα χάος. Και τότε έρχεται η φωνή του Κυρίου: «*Νεανίσκε, σοι λέγω...*». «*Νεανίσκε, σε σένα μιλάω, σε εσένα μιλάω. Σε εσένα. Εγώ ο Ενανθρωπήσας Υιός του Θεού, Εγώ που στάθηκα νήπιο, Εγώ που στάθηκα έφηβος και νέος, επέρασα την ανθρώπινη αυτή ηλικία, αυτή που τώρα περνάς εσύ, Εγώ είμαι Εκείνος, ο μαθών ανθ' ων έπαθον. Είμαι Εκείνος που έχω μάθει, από εκείνα που έχω πάθει. Δηλαδή Εγώ που δοκίμασα τη ζωή, Εγώ που πειράστηκα από τον διάβολο, που σε πειράζει και εσένα, τον ενίκησα όμως. Και τον κόσμο ενίκησα. Και τον διάβολο ενίκησα. Κι έμεινα χωρίς αμαρτία. Νέε μου, νεανίσκε μου, ομιλώ σε εσένα προσωπικά. Εσύ που ζεις τόσο έντονα την πνευματική κρίση της εποχής σου. Εσύ*

που έχεις βαθιές εμπειρίες της αμαρτίας. Εσύ που στράφηκες ακόμα και εναντίον μου. Σε εσένα στρέφομαι, νέε μου. Σε θεωρώ φίλο μου και θέλω να σε βοηθήσω. Κανείς δεν μπορεί να σε βοηθήσει και να σε νεκραναστήσει. Στρέψου σε εμένα, όχι για να με πολεμήσεις, αλλά για να με ακούσεις. Τι έχω να σου πω; Εγέρθητι! Σήκω επάνω. Νεανίσκε, σοι λέγω· εγέρθητι. Σήκω επάνω. Εγέρθητι. Ναι. Σήκω επάνω. Εγώ ο Κύριός σου είμαι **Εκείνος που σε δημιούργησα σε ορθία κατάσταση· που είναι έκφρασις, γιατί περπατάς στα δυο σου ποδιάρια, έκφρασις ότι είσαι εσύ κύριος της Δημιουργίας, ότι εσύ είσαι βασιλιάς και κυρίαρχος του παντός.** Ναι. Γι' αυτό Εγώ ο Κύριός σου λέγομαι: «Κύριος των κυριευόντων». Ποιων κυριευόντων; Των κυριευόντων ανθρώπων. Γι' αυτό Εγώ λέγομαι «ο βασιλεύς των βασιλευόντων». Είμαι ο βασιλιάς τίνων; Εκείνων που βασιλεύουν. Ποιοι είναι αυτοί που βασιλεύουν; Οι άνθρωποι. Γιατί εσείς οι άνθρωποι είσαστε οι κύριοι και οι βασιλείς. Κι Εγώ είμαι ο Κύριος των κυρίων και ο Βασιλιάς των βασιλευόντων. Έτσι, **η ορθία στάση, που Εγώ σε έχω έτσι δημιουργήσει, είναι έκφραση της δικής μου εικόνας στη δική σου την ύπαρξη. Αυτή η ορθία στάσις ακόμα δείχνει, εκφράζει, μία αναζήτηση εμού του Δημιουργού σου. Εκφράζει ακόμα μία διαφοροποίηση της δικής σου της ζωής από τη ζωή των άλλων ζώων.** Γι' αυτό, σε τιμή όντας, δεν πρέπει να συγκρίνεσαι με τα ζώα. Ούτε να κατεβαίνεις στο επίπεδό τους και να επιθυμείς να τους μοιάσεις. Είσαι ευγενούς καταγωγής. **Μην πέφτεις στα πάθη που σε εξομοιώνουν με τα ζώα.** Σου έδωσα όλα τα αγαθά της Δημιουργίας. Μην αναζητάς το παραπάνω. Σου έδωσα το κρασί, που ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου. Μη μεθάς. Σου 'δωσα το ψωμί, που στηρίζει καρδίαν ανθρώπου. Μην γίνεσαι κοιλιόδουλος. Σου έδωσα όλη την ομορφιά της ζωής, σου έδωσα να χαίρεσαι κι οι αισθήσεις σου ακόμη. Μην τρυγάς στην πορνεία. Μην πηγαίνεις και γίνεις κυνηγός των ηδονών του βίου τούτου. Πρόσεξε. Όταν κάνεις αυτά, ενώ συ είσαι τιμημένος, υπάρχων εν τιμή, έρχεσαι και εξομοιούσαι με τα ζώα. Κάτι περισσότερο. Κατεβαίνεις πιο κάτω από τα ζώα.

Ο θάνατος είναι εκείνος που οριζοντιοποιεί τον άνθρωπο. Τον ξαπλώνει κάτω. Τον κάνει πτώμα. Από το «πίπτω». Τον κάνει πτώμα τον άνθρωπο. Ο θάνατος. Αλλά Εγώ είμαι η Ζωή, που έρχομαι να σου πω: «Νεανίσκε· σήκω επάνω». Νεολαία, σήκω επάνω. Στην εποχή σου, νέε μου, οι άνθρωποι περπατούν με τα τέσσερα! Ενώ Εγώ τους έκανα να περπατούν με τα δύο. Και περπατώντας με τα τέσσερα, δεν έχουν τη δυνατότητα να κοιτάζουν ψηλά. Πραγματικά θεωρούν μόνο ό,τι βλέπουν. Ό,τι δεν βλέπουν, το αγνοούν. Ό,τι είναι χώμα, αυτό μόνο βλέπουν, γιατί βλέπουν χάμω. Ό,τι είναι υλικό, αυτό βλέπουν. Και ό,τι είναι παθιασμένο, αυτό ζουν. Περπατώντας με τα τέσσερα, δεν μπορούν να σηκώσουν τον νου και την καρδιά προς Εμένα, να με αναζητήσουν και να με αναγνωρίσουν. Νέε μου, ζεις σε μια εποχή, που οι άνθρωποι περπατούν με τα τέσσερα».

Αγαπητοί, έτσι ομιλεί ο Κύριος στον κάθε νέο, στη νεολαία μας. Αλλά εμείς οι μεγάλοι... ω εμείς οι μεγάλοι... **Εμείς οι μεγάλοι είμαστε εκείνοι που οδηγούμε την νεολαία στο νεκροταφείο για ενταφιασμό.** Εμείς κρατάμε το φέρετρο, εμείς οι μεγάλοι, το φέρετρο της νεολαίας. Δεν αφηνίασε η νεολαία μόνη της. **Εμείς οι μεγάλοι της βγάλαμε τα χαλινάρια, αφαιρέσαμε τα μη, τους νόμους, τις εντολές, τα κάγκελα, και τους είπαμε ότι είναι ελεύθεροι και ότι μπορεί να κάνουν ό,τι θέλουν και μπορούν να κινούνται όπως θέλουν.** Κι αν ακόμη στραφούν εναντίον μας και μας φτύσουν, θα τους πούμε: «Καλά κάνατε, παιδιά μας!». **Εμείς λοιπόν αφαιρέσαμε όλα αυτά, τα χαλινάρια του νόμου του Θεού και της λογικής και της ανθρωπιάς.** Κι έφτασε η νεολαία να αφηνιάσει.

Αλλά όταν ο Κύριος αγαπητοί μου επλησίασε το φέρετρο εκείνου του νέου της Ναΐν, λέγει ο ιερός Ευαγγελιστής: «οί βαστάζοντες ἔστησαν». Εκείνοι που κρατούσαν το φέρετρο, στάθηκαν. Ναι. Ας σταματήσουμε κι εμείς, οι βαστάζοντες το φέρετρο της νεολαίας. Ναι, της νεολαίας, του νέου λαού, του «κτιζομένου λαού», όπως λέγει ο Ψαλμωδός [Ψαλμ.101,19]· **που την οδηγούμε στον θάνατο και στο σωματικό και τον πνευματικό, με τους σάπιους νόμους μας, με τη χαλασμένη λογική μας, με τη διεφθαρμένη αγωγή μας, με τους θανατηφόρους προσανατολισμούς που δίνουμε στους νέους μας, με την αποστασία που δημιουργήσαμε.** Ας σταματήσουμε. Ας δώσουμε την ευκαιρία στον Χριστό να πλησιάσει τη νεκρωμένη νεολαία μας. Κι **Εκείνος θα την αναστήσει.** Και θα την αποδώσει πάλι στη μητέρα Εκκλησία και στη μητέρα της την πατρίδα. Κάποτε, ας το αντιληφθούμε, **μόνον** ο Χριστός ανέστηνε τους νεκρούς· τους **σωματικά και πνευματικά** νεκρούς. Γιατί **Αυτός είναι η Ζωή και η Ανάστασις.**

ΠΗΓΕΣ:

- <http://www.theognosia.gr/el/kyriakodromio> (απομαγνητοφωνημένες ομιλίες μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου δια χειρός του αξιοτίμου κυρίου Αθανασίου Κ.)
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_337.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)